

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PODPRESEDNIKA SODIŠČA

z dne 12. junija 2018*

„Pritožba – Začasna odredba – Konkurenca – Evropski trg električnih kablov – Sklep Evropske komisije o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU – Objava – Delna zavrnitev predloga za zaupno obravnavanje nekaterih informacij iz sklepa – Odlog izvršitve – Povezava med pojmom *fumus boni juris* in pojmom nujnosti“

V zadevi C-65/18 P(R),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 31. januarja 2018,

Nexans France SAS s sedežem v Courbevoieju (Francija),

Nexans SA s sedežem v Courbevoieju,

ki ju zastopajo M. Powell in A. Rogers, solicitors, ter G. Forwood, avocate,

tožeči stranki,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo I. Zaloguin, G. Meessen in H. van Vliet, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

PODPRESEDNIK SODIŠČA

po opredelitvi generalnega pravobranilca M. Watheleta

izdaja naslednji

Sklep

- 1 Družbi Nexans France SAS in Nexans SA s pritožbo predlagata razveljavitev sklepa predsednika Splošnega sodišča z dne 23. novembra 2017, Nexans France in Nexans/Komisija (T-423/17 R, neobjavljen, EU:T:2017:835, v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je ta zavrnil njun predlog, naj se po eni strani naloži odlog izvršitve Sklepa Komisije C(2017) 3051 final z dne 2. maja 2017 o zavrnitvi predloga za zaupno obravnavanje (zadeva COMP/AT.39610 – Električni kabli; v nadaljevanju: sporni sklep) v delu, v katerem je bil ta predlog zavrnen glede elementov iz točk 7 in 8 spornega sklepa, ki izhajajo iz zasega pri tožečih strankah in nekem drugem gospodarskem subjektu (v nadaljevanju:

* Jezik postopka: angleščina.

sporne informacije), ter naj se po drugi strani Evropski komisiji naloži, naj se vzdrži objave različice svojega sklepa C(2014) 2139 final z dne 2. aprila 2014 (zadeva COMP/AT.39610 – Električni kabli; v nadaljevanju: sklep o električnih kabljih), ki vsebuje sporne informacije.

Dejansko stanje in postopek pred Splošnim sodiščem

- 2 Dejansko stanje in postopek pred Splošnim sodiščem sta bila povzeta v točkah od 1 do 16 spornega sklepa:
 - „1 Evropska komisija je 28. januarja 2009 opravila pregled v prostorih ene od tožečih strank, družbe Nexans France, v Parizu (Francija).
 - 2 Po navedbah tožečih strank, družb Nexans in Nexans France, so se preiskovalci Komisije odločili, da bodo v celoti prekopirali veliko število datotek v elektronski pošti z računalnikov dveh zaposlenih družbe Nexans France in celoten trdi disk enega od teh zaposlenih ter da jih bodo zapečateni odnesli v svoje prostore v Bruselj (Belgija) zaradi poznejšega pregleda.
 - 3 Po navedbah tožečih strank je Komisija med 3. in 11. marcem 2009 pregledala kopirane dokumente v svojih prostorih v Bruslju v prisotnosti njenih odvetnikov, vendar ni bil navzoč predstavnik nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco. Šele v tej fazi naj bi preiskovalci Komisije sistematično pregledali vsebino diskov, pri čemer so izbrali dokumente, ki so jih šteli za upoštevne, in jih natisnili. Kopije teh dokumentov naj bi bile posredovane odvetnikom tožečih strank, vsebina diskov pa naj bi bila nato izbrisana.
 - 4 V tožbi, vloženi pri Splošnem sodišču 7. aprila 2009, sta tožeči stranki med drugim izpodbijali to ravnanje. Splošno sodišče je s sodbo z dne 14. novembra 2012, Nexans France in Nexans/Komisija (T-135/09, EU:T:2012:596), med drugim zavrglo kot nedopustne predloge za razglasitev ničnosti zasega dokumentov. [...]
 - 5 V pritožbi zoper sodbo z dne 14. novembra 2012, Nexans France in Nexans/Komisija (T-135/09, EU:T:2012:596), vloženi v sodnem tajništvu Sodišča 24. januarja 2013, tožeči stranki nista izpodbijali tega, da je bil kot nedopusten zavržen tožbeni razlog, uveljavljan na prvi stopnji, v zvezi z domnevno nezakonnostjo zasega. Tako ali tako pa je Sodišče s sodbo z dne 25. junija 2014, Nexans in Nexans France/Komisija (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), zavrnilo pritožbo tožečih strank.
 - 6 Komisija je 2. aprila 2014 sprejela [sklep o električnih kabljih].
 - 7 Generalni direktorat (GD) Komisije ‚Konkurenca‘ je tožeči stranki obvestil o svoji nameri, da bo v skladu s členom 30 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205, in popravek v UL 2015, L 100, str. 81) objavil nezaupno različico sklepa o električnih kabljih na svoji internetni strani. Poleg tega je GD za konkurenco tožeči stranki pozval, naj opredelita morebitne zaupne informacije ali informacije, ki pomenijo poslovne skrivnosti, in obrazložita svojo presojo v zvezi s tem.
 - 8 Tožeči stranki sta 17. junija 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo, vpisano pod številko T-449/14, zaradi razglasitve ničnosti sklepa o električnih kabljih. V okviru prvega tožbenega razloga sta tožeči stranki med drugim trdili, da je Komisija presegla svoje pristojnosti s tem, da je informacije zasegla nezakonito, in s tem, da je v celoti, brez predhodne preučitve, kopirala znaten obseg elektronskih podatkov zaradi poznejšega pregleda v svojih prostorih v Bruslju.

- 9 GD za konkurenco je z dopisom z dne 3. maja 2016 po izmenjavi več dopisov v zvezi s predlogi za zaupnost obvestil tožeči stranki o svoji nameri, da bo objavil celoten sklep o električnih kabljih, razen nekaterih informacij, za katere šteje, da morajo ostati zaupne.
- 10 Tožeči stranki sta se z dopisom z dne 18. maja 2016 obrnili na pooblaščenca za zaslihanje s predlogom za zaupno obravnavanje nekaterih informacij na podlagi člena 8 Sklepa 2011/695/EU predsednika Evropske komisije z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslihanje v nekaterih postopkih o konkurenci (UL 2011, L 275, str. 29).
- 11 V tem predlogu sta tožeči stranki med drugim trdili, da bi bilo treba podatke iz sklepa o električnih kabljih, ki izhajajo iz zasega v prostorih družbe Nexans France in nekega drugega gospodarskega subjekta, šteti za zaupne.
- 12 Pooblaščenec za zaslihanje je 2. maja 2017 v imenu Komisije sprejel [sporni sklep].
- 13 Komisija je v [spornem sklepu] ugodila predlogu za zaupnost glede nekaterih informacij, kot so našteje v njegovem členu 1, zavrnila pa je predlog tožečih strank glede [spornih informacij].
- 14 Tožeči stranki sta s tožbo, vloženo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 11. julija 2017, Splošnemu sodišču predlagali, naj razveljavi [sporni sklep] v delu, v katerem je bil z njim zavrjen njun predlog za zaupno obravnavanje spornih informacij.
- 15 Z ločenim dokumentom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča istega dne, sta tožeči stranki vložili predlog za izdajo začasne odredbe na podlagi členov 278 in 279 PDEU, v katerem v bistvu zahtevata, naj predsednik Splošnega sodišča:
 - odloži izvršitev [spornega] sklepa v delu, v katerem je bil z njim zavrjen predlog za zaupno obravnavanje informacij;
 - naloži Komisiji, naj se vzdrži objave različice sklepa o električnih kabljih, ki vsebuje sporne informacije, dokler „Sodišče Evropske unije“ ne bo odločilo o prvem tožbenem razlogu v zadevi T-449/14;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.
- 16 Na podlagi predloga tožečih strank je predsednik Splošnega sodišča 12. julija 2017, ne da bi predhodno zaslišal Komisijo, izdal sklep na podlagi člena 157(2) Poslovnika Splošnega sodišča, s katerim je Komisiji naložil, naj odloži izvršitev [spornega sklepa] do datuma sklepa, s katerim bo končan ta postopek za izdajo začasne odredbe, in naj ne objavi različice sklepa o električnih kabljih, ki vsebuje sporne informacije, preden Splošno sodišče ne bo odločilo o prvem tožbenem predlogu tožečih strank v zadevi T-449/14.“

Izpodbijani sklep

- 3 Predsednik Splošnega sodišča je po tem, ko je v točkah od 18 do 22 izpodbijanega sklepa opozoril na sodno prakso Sodišča in Splošnega sodišča o pogojih za sprejetje začasnih odredb, v točki 23 navedenega sklepa ugotovil, da je v obravnavani zadevi primerno najprej preučiti, ali je izpolnjen pogoj nujnosti.

4 V zvezi s tem je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 24 do 31 navedenega sklepa spomnil na načela, ki sta jih o tej tematiki izoblikovala Sodišče in Splošno sodišče. Ob upoštevanju teh načel je v točkah od 32 do 48 izpodbijanega sklepa navedel:

„32 V obravnavani zadevi je treba najprej spomniti, da tožeči stranki, ki se sklicujeta na točko 38 sklepa [podpredsednika Sodišča] z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), trdita, da mora – ker je predlagano začasno varstvo domnevno zaupnih informacij – presoja obstoja resne in nepopravljive škode nujno izhajati iz premise, da so bile domnevno zaupne informacije dejansko zaupne.

33 Ugotoviti je treba, da so okoliščine zadeve, v kateri je bil izdan sklep [podpredsednika Sodišča] z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), in okoliščine zadeve, v kateri je bil izdan sklep [podpredsednika Sodišča] z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), zelo drugačne od teh iz obravnavane zadeve.

34 Kot je namreč razvidno zlasti iz točk 18 in 38 sklepa [podpredsednika Sodišča] z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), je družba Pilkington Group Ltd z ničnostno tožbo izpodbijala presojo Komisije, v skladu s katero informacije, katerih razkritje je bilo predvideno na podlagi člena 30(1) Uredbe št. 1/2003, niso poslovne skrivnosti v smislu zlasti člena 339 PDEU ter člena 28(1) in člena 30(2) navedene uredbe. Posledično so preudarki, ki jih je sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb, upošteval za ugotovitev, da je bil v tej zadevi pogoj nujnosti dokazan, temeljili na premisi, izrecno omenjeni v točki 47 navedenega sklepa, da za informacije, sporne v tej zadevi, velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti.

35 Prav tako je iz točke 84 sklepa [podpredsednika Sodišča] z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), razvidno, da je družba Evonik Degussa GmbH izpodbijala presojo, v skladu s katero sporne informacije ne pomenijo poslovnih skrivnosti in niso zajete z obveznostjo varovanja takih skrivnosti.

36 Poleg tega sta tožeči stranki v zadevah, v katerih sta bila izdana sklepa [podpredsednika Sodišča] z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), in z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), trdili, kot izhajata iz točk 47 oziroma 83 navedenih sklepov, da bi jima lahko objava spornih informacij škodovala že zaradi narave teh informacij.

37 Nasprotno pa je treba glede obravnavane zadeve navesti, prvič, da tožeči stranki ne trdita, da naj bi za sporne informacije veljala obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

38 Drugič, razen trditve, da so sporne informacije zaupne, je v predlogu za izdajo začasnih odredb le malo konkretnih podatkov o naravi in vsebini informacij, glede katerih tožeči stranki zatrjujeta zaupnost.

39 Tretjič, tožeči stranki si ne prizadevata dokazati, da so sporne informacije po svojem bistvu poslovno občutljive, tako da bi jih lahko izkoristili njihovi konkurenti v okviru običajne konkurence.

40 Četrtič, v delu, v katerem tožeči stranki trdita, da so v spornih informacijah 'vsebovani dokazi o kršitvi [in] natančno razkrita kršitev, zlasti imena strank in projektov, na katere je vplivalo ravnanje, ter podatki o zaračunanih cenah in ciljnih udeležencev, [...] pa tudi vzročna zveza med to škodo in kršitvijo', napotujeta na točke obrazložitve 284, 372(g) in 436 sklepa o električnih kabljih kot na 'jasne primere o vrsti informacij', na katero se sklicujeta tožeči stranki.

41 Vendar v točkah obrazložitve 284, 372(g) in 436 sklepa o električnih kabljih niso navedeni 'imena strank in [zadevnih] projektov', zlasti pa v njih niso vsebovani 'podatki o zaračunanih cenah'.

- 42 Petič, iz sodne prakse je razvidno, da je treba informacije, ki so tajne ali zaupne, vendar so stare pet let ali več, zaradi poteka časa načeloma šteti za zgodovinske in zato ne več tajne ali zaupne, razen če stranka, ki se sklicuje na to naravo, izjemoma dokaže, da te informacije kljub svoji starosti še vedno pomenijo bistvene elemente njenega poslovnega položaja ali poslovnega položaja tretjih oseb. Ti premisleki, ki vodijo, so izpodbojne domneve, so veljavni tako v kontekstu predlogov za zaupno obravnavanje v zvezi z intervenienti v okviru tožbe pred sodiščem Unije kot tudi v kontekstu predlogov za zaupno obravnavanje v zvezi z nameravano objavo sklepa o ugotovitvi kršitve konkurenčnega prava, ki jo je storila Komisija (sodba z dne 14. marca 2017, Evonik Degussa/Komisija, C-162/15 P, EU:C:2017:205, točka 64).
- 43 V obravnavani zadevi so bile sporne informacije zbrane ob preiskavi leta 2009. Vendar tožeči stranki ne poskušata dokazati razlogov, iz katerih naj sporne informacije prav zaradi svoje narave kljub poteku časa ne bi bile več tajne ali zaupne.
- 44 Šestič, tožeči stranki nista poskušali dokazati zaupnosti spornih informacij s sklicevanjem prav na njihovo naravo, ampak s trditvijo, da je z njuno pravico do učinkovitega pravnega sredstva in načelom domneve nedolžnosti zahtevano, da se te informacije ne razkrijejo, preden se v okviru zadeve T-449/14 ne ugotovi, ali so bile zakonito pridobljene.
- 45 Sedmič, spomniti je treba, da se v skladu s sodno prakso presoja vprašanja, ali pomenijo informacije poklicno skrivnost, na splošno opravi z analizo v treh korakih, in sicer, prvič, da za te informacije ve le omejeno število oseb, drugič, da njihovo razkritje lahko povzroči resno škodo osebi, ki jih je predložila, ali tretjim osebam, in tretjič, da je treba interese, ki bi bili lahko oškodovani z razkritjem teh informacij, objektivno varovati (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2015, Evonik Degussa/Komisija, T-341/12, EU:T:2015:51, točka 94 in navedena sodna praksa).
- 46 Tako se preučitev pogoja nujnosti do neke mere prekriva s preučitvijo vprašanja, ali je treba za sporne informacije šteti, da so varovane s poklicno skrivnostjo, kar v okviru postopka za izdajo začasne odredbe spada v preučitev pogoja *fumus boni juris*.
- 47 V teh okoliščinah zgolj trditev – ki poleg tega ni z ničimer podprta – da naj bi bile informacije, katerih razkritje je sporno, varovane s poklicno skrivnostjo, ne more zadostovati za dokaz premise, v skladu s katero za te informacije velja obveznost varovanja s poklicno skrivnostjo, saj bi lahko izkrivila analizo pogoja, povezanega z nujnostjo.
- 48 Zato v nasprotju z zadevama, v katerih sta bila izdana sklepa [podpredsednika Sodišča] z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), in z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), analiza nujnosti v obravnavani zadevi ne more izhajati iz premise, da so sporne informacije varovane s poklicno skrivnostjo.“
- 5 Zato je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 48 do 81 izpodbijanega sklepa preučil, ali sta tožeči stranki uspeli dokazati, da je njun predlog nujen, kar bi upravičilo sprejetje začasnih odredb. Zato je analiziral tri vzroke škode, za katero sta tožeči stranki trdili, da jo bosta utrpeli, če ne bo odložena izvršitev spornega sklepa, namreč škodo kot posledico posega v njun ugled in tveganja, da bodo proti njima vložene odškodninske tožbe, kar je preučeno v točkah od 54 do 67 tega sklepa, ter tveganja, da bo ogrožena njuna pravica do učinkovitega pravnega sredstva, ker bi bil morebitni razglasitvi ničnosti sklepa o električnih kabljih odvzet „polni učinek“, kar je preučeno v točkah od 68 do 81 navedenega sklepa.

- 6 V okviru preučitve tretjega vzroka za škodo je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 69 do 78 izpodbijanega sklepa analiziral trditve tožečih strank, da je za upoštevanje njune pravice do učinkovitega pravnega sredstva nujno odrediti odlog izvršitve spornega sklepa, dokler ne bo preverjeno, ali so bile sporne informacije zakonito zasežene. Nato je zaradi celovitosti v točkah od 79 do 81 navedenega sklepa ugotovil:
- „79 Vsekakor je treba spomniti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da trditve, v skladu s katero je škoda po definiciji resna in nepopravljiva, ker se dotika področja temeljnih pravic, ni mogoče sprejeti, saj abstraktno navajanje posega v temeljne pravice ne zadostuje za dokaz, da je škoda, ki bi lahko izhajala iz tega, nujno resna in nepopravljiva. Okrepljeno varstvo temeljnih pravic, ki naj bi izhajalo iz Lizbonske pogodbe, ne sproža dvoma glede te sodne prakse, saj so bile te pravice in zlasti pravica do učinkovitega pravnega sredstva, ki se navaja v obravnavanem primeru, v pravu Unije zaščitene že pred začetkom veljavnosti te pogodbe (glej v tem smislu sklep [podpredsednika Sodišča] z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, točka 40).
- 80 Res je, da lahko kršitev nekaterih temeljnih pravic, kot je prepoved mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, določena v členu 4 Listine, zaradi narave kršene pravice sama po sebi povzroči resno in nepopravljivo škodo. Vendar vseeno ostaja dejstvo, [da] mora verjeten nastanek take škode v svojem primeru vedno predstaviti in dokazati stranka, ki predlaga sprejetje začasne odredbe (sklep [podpredsednika Sodišča] z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, točka 41).
- 81 Tožeči stranki v obravnavani zadevi nista dokazali, da bi se škoda, ki bi jo konkretno utrpeli zaradi zatrjevanje kršitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, razlikovala od škode, ki bi nastala zaradi posega v njun ugled in zaradi tega, ker bi lahko bile proti njima vložene odškodninske tožbe, preučitev tega pa je vodila k sklepu iz točk 62 in 67 zgoraj, da tožeči stranki nista dokazati resnosti škode, ki jo zatrjujeta.“
- 7 Na podlagi te preučitve je predsednik Splošnega sodišča zavrnil predlog tožečih strank za izdajo začasne odredbe in razveljavil svoj sklep z dne 12. julija 2017.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 8 Pritožnici s pritožbo Sodišču v bistvu predlagata, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
 - odobri odlog izvršitve spornega sklepa v delu, ki se nanaša na sporne informacije;
 - naloži Komisiji, naj se vzdrži objave različice sklepa o električnih kabljih, ki vsebuje sporne informacije, dokler Splošno sodišče ne bo odločilo o prvem tožbenem razlogu tožečih strank v zadevi T-449/14;
 - podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka za izdajo začasne odredbe pred Splošnim sodiščem.
- 9 Tožeči stranki sta z ločeno vlogo, v sodnem tajništvu Sodišča vloženo 31. januarja 2018, vložili predlog za izdajo začasne odredbe.

- 10 V skladu s členom 160(7) Poslovnika Sodišča je bila s sklepom podpredsednika Sodišča z dne 2. februarja 2018, Nexans France in Nexans/Komisija (C-65/18 P(R)-R, neobjavljen, EU:C:2018:62), ki je bil sprejet brez opredelitve drugih strank v postopku, odložena izvršitev spornega sklepa, in naloženo Komisiji, naj se vzdrži objave nezaupne različice sklepa o električnih kabljih, ki vsebuje sporne informacije, navedene v točkah 7 in 8 spornega sklepa, vse do sprejetja sklepa, s katerim bo končan postopek za izdajo začasne odredbe ali bo z njim odločeno o tej pritožbi – odvisno od tega, kaj od navedenega se bo prej zgodilo.
- 11 Komisija v odgovoru na pritožbo, v sodnem tajništvu Sodišča vložnem 6. marca 2018, predlaga:
- naj se pritožba zavrne;
 - podredno, naj se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;
 - še bolj podredno, naj se predlog za izdajo začasne odredbe zavrne, in
 - naj se tožečima strankama naloži plačilo stroškov v obravnavani zadevi pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

Pritožba

- 12 V pritožbi sta navedena dva razloga, ki se sklicujeta na to, da je Splošno sodišče domnevno napačno uporabilo pravo s tem, da po eni strani ni izhajalo iz premise, da so sporne informacije varovane s poklicno skrivnostjo, in da je po drugi strani napačno presodilo pravico tožečih strank do učinkovitega pravnega sredstva.

Prvi pritožbeni razlog

- 13 Tožeči stranki v podporo prvemu pritožbenemu razlogu navajata, da je Splošno sodišče v točkah od 33 do 37 izpodbijanega sklepa napačno štelo, da se obravnavana zadeva razlikuje od zadev, v katerih sta bila izdana sklepa podpredsednika Sodišča z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), in z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), v katerih je sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, utemeljil svojo analizo na premisi, da so informacije, sporne v teh zadevah, zaupne. Tožeči stranki v obravnavani zadevi naj bi namreč prav tako kot tožeči stranki v navedenih zadevah v tožbi za razglasitev ničnosti izpodbijali presojo Komisije, da sporne informacije niso varovane s poklicno skrivnostjo, in čeprav naj tožeči stranki v ta namen ne bi trdili, da te informacije pomenijo poslovno skrivnost, naj bi kljub temu s podrobnostmi podprli trditve, da so navedene informacije zaupne in da bi zato morale biti glede na merila, vzpostavljena s sodno prakso Sodišča in Splošnega sodišča, varovane s poklicno skrivnostjo. Poleg tega – v nasprotju s tem, kar naj bi predsednik Splošnega sodišča ugotovil v točkah 46 in 47 izpodbijanega sklepa – mu okoliščina, da se to vprašanje prekriva s presojo pogoja *fumus boni juris*, ne bi smela preprečiti, da izhaja iz take premise.
- 14 Za odločitev o tem pritožbenem razlogu je treba spomniti, da člen 156(4) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da se morajo v predlogih za izdajo začasne odredbe navesti predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost, ter dejanski in pravni razlogi, ki na prvi pogled izkazujejo utemeljenost predlagane začasne odredbe. Tako lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, odobri odlog izvršitve in izda druge začasne odredbe, če je ugotovljeno, da je njihova izdaja na prvi pogled dejansko in pravno upravičena (*fumus boni juris*) ter da so nujni, torej da jih je treba izdati zaradi preprečitve nastanka resne in nepopravljive škode za interese stranke, ki jih predlaga, in da morajo učinkovati pred odločbo o tožbi v glavni stvari. Ti pogoji so kumulativni, zato je treba predloge za začasne odredbe zavrniti, kadar eden od njih ni izpolnjen. Sodnik, pristojen za izdajo

začasne odredbe, po potrebi tudi pretehta zadevne interese (glej zlasti sklepa podpredsednika Sodišča z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, točka 35, in z dne 4. oktobra 2017, Wall Street Systems UK/ECB, C-576/17 P(R)-R, neobjavljen, EU:C:2017:735, točki 22 in 23).

- 15 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 46 izpodbijanega sklepa v bistvu pravilno štelo, da kadar je treba presoditi, ali je nujno sprejeti začasne odredbe, da se prepreči razkritje domnevno zaupnih informacij, se ta presoja do neke mere prekriva s preučitvijo obstoja *fumus boni juris* glede zaupnosti navedenih informacij, na katerega se sklicuje stranka, ki predlaga navedene odredbe.
- 16 Kot trdita tudi tožeči stranki, je bilo v točki 38 sklepa podpredsednika Sodišča z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), v okviru katerega naj bi škoda, ki jo je zatrjevala družba Pilkington, izhajala iz objave domnevno zaupnih informacij, ugotovljeno, da mora predsednik Splošnega sodišča za presojo obstoja resne in nepopravljive škode nujno izhajati iz premise, da so domnevno zaupne informacije dejansko zaupne, kot je glede tega trdila družba Pilkington.
- 17 Vendar je podpredsednik Sodišča v isti točki 38 pojasnil tudi, da upoštevanje take premise ne vpliva na preučitev pogoja *fumus boni juris*, ki je povezana s presojo obstoja resne in nepopravljive škode, vendar je od nje ločena.
- 18 Predsednik Splošnega sodišča pa je v točki 45 sklepa z dne 11. marca 2013, Pilkington Group/Komisija (T-462/12 R, EU:T:2013:119), zoper katerega je bila vložena pritožba, na podlagi katere je bil izdan sklep podpredsednika Sodišča z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), izrecno navedel, da se lahko obstoj resne in nepopravljive škode v obravnavani zadevi ugotovi, le če se preuči pogoj v zvezi s *fumus boni juris*. Tako je predsednik Splošnega sodišča šele po tem, ko je bilo v točkah od 67 do 72 prvega sklepa preučeno, ali je izpolnjen pogoj *fumus boni juris* – ta preučitev pa v pritožbi poleg tega ni bila izpodbijana – za to, da bi lahko sprejel predlagane začasne odredbe, dejansko lahko izhajal iz premise, da so sporne informacije zaupne.
- 19 Enako je bilo v zadevi, v kateri je bil izdan sklep podpredsednika Sodišča z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142), v katerem je bil podpredsedniku Sodišča predložen predlog za izdajo začasne odredbe ob pritožbi zoper sodbo Splošnega sodišča. V tej zadevi je sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe – preden je v točki 85 tega sklepa odločil, da je treba za presojo nujnosti v obravnavani zadevi izhajati iz premise, da so zadeve, sporne v tej zadevi, varovane s poklicno skrivnostjo – v točki 84 navedenega sklepa navedel, da ne le, da tožeča stranka v tej zadevi v okviru pritožbe ni izpodbijala presoje Splošnega sodišča, v skladu s katero te informacije ne pomenijo poslovne skrivnosti in niso varovane s poklicno skrivnostjo, ampak da tudi *prima facie* preizkus trditve v podporo pritožbenim razlogom, upoštevanih v tem pogledu, ne omogoča sklepa, da te informacije očitno niso zaupne.
- 20 Nasprotno pa podpredsednik Sodišča v sklepu z dne 14. januarja 2016, AGC Glass Europe in drugi/Komisija (C-517/15 P-R, EU:C:2016:21), ki je prav tako odločal o predlogu za izdajo začasne odredbe ob pritožbi zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 15. julija 2015, AGC Glass Europe in drugi/Komisija (T-465/12, EU:T:2015:505), ni mogel, kot je razvidno iz točke 33 tega sklepa, izhajati iz iste premise, saj je Splošno sodišče v zadevi, v kateri je bil izdan ta sklep, v točkah od 22 do 54 te sodbe preučilo in zavrnilo šesti tožbeni razlog tožečih strank v podporo njihovi tožbi za razglasitev ničnosti, v okviru katere so izpodbijale presojo pooblaščenca za zaslišanje, da informacije, sporne v tej zadevi, ne pomenijo poslovne skrivnosti in da pritožba tožečih strank ni usmerjena zoper ta del navedene sodbe, tako da je moral šteti, da je bilo dokončno razsojeno, da te informacije ne pomenijo poslovne skrivnosti.

- 21 Zato je sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, le takrat, kadar oseba, ki predlaga izdajo začasne odredbe, po eni strani trdi, da so informacije, katerih objavo želi začasno preprečiti, poslovna skrivnost ali so sicer varovane s poklicno skrivnostjo, in kadar ta trditev po drugi strani izpolnjuje pogoj *fumus boni juris*, načeloma dolžan v okviru svojega preizkusa pogoja nujnosti izhajati iz premise, da so te informacije poslovna skrivnost oziroma varovane s poklicno skrivnostjo.
- 22 Tako v nasprotju s tem, kar očitno navajata tožeči stranki, za to, da bi bile odobrene začasne odredbe, ni dovolj zatrjevati, da so informacije, ki naj bi bile razkrite, zaupne, če taka trditev ne izpolnjuje pogoja *fumus boni juris*. V obravnavani zadevi je iz točk od 37 do 46 izpodbijanega sklepa razvidno, da trditev tožečih strank, da so sporne informacije zaupne, ne izpolnjuje pogoja *fumus boni juris*.
- 23 V zvezi s tem je treba spomniti, kot predsednik Splošnega sodišča opozarja v točki 21 izpodbijanega sklepa, da ima sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, pri preučitvi kumulativnih pogojev, ki veljajo za odobritev odloga izvršitve in sprejetje drugih začasnih odredb, široko diskrecijsko pravico in lahko glede na posebnosti zadeve prosto določi način, kako je treba preveriti te različne pogoje, in vrstni red tega preizkusa, saj mu nobeno pravilo ne nalaga vnaprej določenega postopka analize za presojo nujnosti sprejetja začasne odredbe (sklep z dne 19. julija 2012, Akhras/Svet, C-110/12 P(R), neobjavljen, EU:C:2012:507, točka 23 in navedena sodna praksa).
- 24 V obravnavani zadevi je predsednik Splošnega sodišča v točki 23 izpodbijanega sklepa navedel, da namerava najprej preučiti, ali je izpolnjen pogoj nujnosti. Vendar se je v okviru preizkusa v točkah od 37 do 46 tega sklepa dejansko posvetil analizi utemeljenosti trditve tožečih strank o vprašanju, ali so sporne informacije varovane s poklicno skrivnostjo, ne da bi se pri tem izrecno izrekel glede vprašanja, ali te trditve izpolnjujejo pogoj *fumus boni juris*.
- 25 Kljub nedosledni strukturi analize iz izpodbijanega sklepa vendarle dovolj jasno izhaja, da je predsednik Splošnega sodišča menil, da v obravnavani zadevi trditev tožečih strank, da so navedene informacije zaupne, ne izpolnjuje pogoja *fumus boni juris*.
- 26 V tem pogledu je predsednik Splošnega sodišča v točki 42 izpodbijanega sklepa po eni strani zlasti opozoril na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je treba informacije, ki so tajne ali zaupne, vendar so stare pet let ali več, zaradi poteka časa načeloma šteti za zgodovinske in zato ne več tajne ali zaupne, razen če stranka, ki se sklicuje na tako naravo, izjemoma dokaže, da te informacije kljub svoji starosti pomenijo bistvene elemente njenega poslovnega položaja ali poslovnega položaja tretjih oseb. Ti premisleki, ki vodijo do izpodbojne domneve, so veljavni tako v okviru predlogov za zaupno obravnavanje v zvezi z intervenienti v okviru tožbe pred sodiščem Unije kot tudi v okviru predlogov za zaupno obravnavanje v zvezi z nameravano objavo sklepa o ugotovitvi kršitve konkurenčnega prava, ki jo je storila Komisija (sodba z dne 14. marca 2017, Evonik Degussa/Komisija, C-162/15 P, EU:C:2017:205, točka 64).
- 27 Po drugi strani je predsednik Splošnega sodišča v točki 43 izpodbijanega sklepa štel, da so bile v obravnavani zadevi sporne informacije zbrane ob preiskavi, ki so jo službe Komisije opravile leta 2009, in da tožeči stranki nista poskušali dokazati razlogov, iz katerih naj sporne informacije kljub poteku časa prav zaradi svoje narave ne bi izgubile tajnosti ali zaupnosti.
- 28 Že samo iz tega razloga je predsednik Splošnega sodišča upravičeno štel, da pogoj *fumus boni juris* ni izpolnjen. Zato so odvečni drugi deli obrazložitve izpodbijanega sklepa, vsebovani v njegovih točkah od 37 do 41 in od 44 do 46, katerih namen je izključiti zaupnost informacij.
- 29 Tožeči stranki sta se v pritožbi omejili na kritiko teh zadnjih točk izpodbijanega sklepa, ne da bi oporekali ugotovitvi iz njegove točke 43, tako da je treba trditve, ki jih uveljavljata zoper to obrazložitev, zavrniti kot neupoštevne.

30 V teh okoliščinah je predsednik Splošnega sodišča, ne da bi napačno uporabil pravo, štel, da se obravnavana zadeva razlikuje od tistih, v katerih sta bila izdana sklepa podpredsednika Sodišča z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), in z dne 2. marca 2016, Evonik Degussa/Komisija (C-162/15 P-R, EU:C:2016:142).

31 Zato prvi pritožbeni razlog ni utemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

32 Tožeči stranki z drugim pritožbenim razlogom izpodbijata presojo predsednika Splošnega sodišča iz točk od 68 do 81 izpodbijanega sklepa, ob koncu katere je zavrnil njuno trditev, da je s spornim sklepom kršena njuna pravica do učinkovitega pravnega sredstva.

33 V ta namen je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 69 do 78 tega sklepa po eni strani preučil in zavrnil trditev tožečih strank, da je za spoštovanje njune pravice do učinkovitega pravnega sredstva nujno naložiti odlog izvršitve spornega sklepa, dokler ne bo preverjeno, ali so bile sporne informacije zakonito zasežene. Po drugi strani in zaradi celovitosti je predsednik Splošnega sodišča v točkah od 79 do 81 navedenega sklepa ugotovil, da tožeči stranki v obravnavani zadevi vsekakor nista dokazali, da bi bila škoda, ki bi zanju konkretno izhajala iz zatrjevane kršitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ločena od škode, ki bi izhaja iz tega, da je prišlo do posega v njun ugled, in tega, da so bile proti njima vložene odškodninske tožbe, pri čemer je obstoj te druge škode zavrnil v točkah 62 in 67 istega sklepa.

34 Ob upoštevanju strukture sklepanja predsednika Splošnega sodišča je zato najprej treba preveriti, ali sta tožeči stranki v pritožbi uspeli dokazati, da je v točkah obrazložitve, vključenih zaradi celovitosti, napačno uporabil pravo.

35 To se ni zgodilo.

36 Ker namreč tožeči stranki trdita, da je domnevna kršitev njune pravice do učinkovitega pravnega sredstva sama po sebi lahko povzročila resno in nepopravljivo škodo, je najprej dovolj opozoriti, tako kot je to storila Komisija in kot je spomnil predsednik Splošnega sodišča v točki 79 izpodbijanega sklepa – točki, ki je tožeči stranki v pritožbi nista izpodbijali – da trditve, v skladu s katero je škoda po definiciji resna in nepopravljiva, ker se dotika področja temeljnih pravic, ni mogoče sprejeti, saj abstraktno navajanje posega v temeljne pravice ne zadostuje za dokaz, da je škoda, ki bi lahko izhajala iz tega, nujno resna in nepopravljiva (sklep podpredsednika Sodišča z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, točka 40 in navedena sodna praksa).

37 Dalje, glede trditve tožečih strank, da bi jima lahko objava spornih informacij povzročila resno in nepopravljivo škodo zaradi odškodninskih tožb, ki bi jih sprožila, je treba spomniti, da je predsednik Splošnega sodišča preučil ta vzrok škode ter v točkah 60 in 61 izpodbijanega sklepa ocenil, da tudi če bi se domnevalo, da je bil sporni sklep odločilni vzrok za zatrjevano škodo, in tudi če bi bila ta finančna škoda nepopravljiva, tožeči stranki nista predložili dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti resnost škode, katere obstoj zatrjujeta.

38 Isto velja za zatrjevano škodo, ki naj bi izhajala iz posega v ugled tožečih strank. Predsednik Splošnega sodišča je namreč v točki 67 navedenega sklepa prav tako sklenil, da tožeči stranki nista predložili nobenega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče dokazati, ali in v kolikšni meri bi lahko objava sklepa o električnih kabljih, ki izhaja iz spornega sklepa, še bolj posegla v njun ugled.

- 39 V teh okoliščinah predsednik Splošnega sodišča ni napačno uporabil prava s tem, da se je v točki 81 izpodbijanega sklepa – da bi zavrnil trditve tožečih strank, v skladu s katero naj bi jima kršitev njune pravice do učinkovitega pravnega sredstva povzročila resno škodo, ki izvira iz posega v njun ugled in tveganja, da bodo proti njima vložene odškodninske tožbe – skliceval na svoje ugotovitve iz točk 62 in 67 tega sklepa.
- 40 Nazadnje, glede trditve tožečih strank, da točka 81 izpodbijanega sklepa napačno temelji na ugotovitvi, da „odločilni vzrok“ za vsakega od vzrokov škode ni objava spornih informacij, ampak temeljna kršitev, ki izhaja iz sklepa o električnih kabljih – pri čemer odločilni vzrok, če bi bil ta sklep razglašen za ničen, ne bi bil ta sklep, ampak objava spornih informacij sama po sebi – je dovolj ugotoviti, da tožeči stranki nista predložili nobenega dokaza, ki bi omogočal razumeti razloge, zaradi katerih bi se lahko – če bi bile njune trditve utemeljene – podvomilo v ugotovitev predsednika Splošnega sodišča, da tožeči stranki nista predložili zadostnih dokazov za ugotovitev resnosti zatrjevane škode, ki izvira iz posega v njun ugled in tveganja, da bodo proti njima vložene odškodninske tožbe.
- 41 Iz tega sledi – ker predsednik Splošnega sodišča v točki 81 izpodbijanega sklepa ni napačno uporabil prava – da je treba trditve v podporo temu pritožbenemu razlogu, naravnane zoper točke od 68 do 78 tega sklepa, ob upoštevanju obrazložitve iz točk 33 in 34 tega sklepa, šteti za neupoštevne.
- 42 Ker niti drugi pritožbeni razlog ni utemeljen, je treba pritožbo zavrniti v celoti.

Stroški

- 43 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika uporablja v pritožbenem postopku, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 44 Komisija je predlagala, naj se tožečima strankama naloži plačilo stroškov, in ker ti s predlogi nista uspeli, se jima naloži plačilo stroškov tega pritožbenega postopka in postopka za izdajočasne odredbe v zadevi C-65/18 P(R)-R.

Iz teh razlogov je podpredsednik Sodišča sklenil:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbama France SAS in Nexans SA se naloži plačilo stroškov tega pritožbenega postopka in postopka za izdajočasne odredbe v zadevi C-65/18 P(R)-R.

Podpisi